

Væsentlige henholde mig til, hvad der idag er fremkommet fra det ærede Medlem for Sønderborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen). Jeg har kun ønsket Ordet med Hensyn til nogle Bemærkninger af den ærede Conseilspræsident. Denne gik ud paa, at Bevillingen ikke vilde blive brugt, medmindre man inden 3die Behandling havde faaet en Efterfølger for den afgaaede høitærede Kirkeminister og en saadan, som i det Væsentlige samstemmede med ham, men da en af de Grunde, hvorfor jeg ikke kunde gaae ind paa Sagen, netop var, at den høitærede Kirkeminister var af den Bestaaenhed han var, maa det være en Grund for mig til fremdeles at være stemt imod at gaae ind paa en Bevilling, naar jeg maa forudsætte, at den vil blive brugt af en Mand, som vil gaae i samme Retning som han. — Ligeoverfor hvad den ærede Minister udtalte om, at denne Commission egentlig ikke kunde tænkes at virke med noget Held uden i saadanne Tider, da der var No i Gemytterne, er det allerede blevet sagt af Andre, at der vel ikke i mange Aar har været et saa stort No i Gemytterne i kirkelige Sager som netop nu, og det ikke alene fra Rægmænds Side, men ogsaa fra dem, der paa Embedsvegne staae i Spidsen for Kirken. Er der altsaa ikke No i Gemytterne hverken hos Rægmænd eller hos Biskopperne, vil jeg spørge, om det er at vente, at der vil kunne komme et saadant Resultat frem, som kan siges at berolige? Vil det ikke meget snarere være at vente, at der vil fremkomme Noget, som kan blive en Brandfakkell til nye og endnu heftigere Stridigheder end dem, vi allerede have seet? Dengang der i den 5te Session var foreslaaet en Bevilling, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds (Hall) idag omtalte, stemte jeg for at bevilge de 2,000 Rb., men hvorfor? Det var væsentligt, fordi der var en Minister tilstede, der i høit Grad udtalte sig for Rigsdagens Ret til at give Love i kirkelige Anliggender. Man kan maasse sige, at den Minister, som har fremkaldt dette Forslag i Finantsloven, ogsaa i Gjerningen har vist, at han antog, at Rigsdagen var bemyndiget dertil; men vi saae da tillige, at han kom med dette Forslag og hvorfor? Fordi han ikke troede at kunne gaae

videre i saadanne vigtige Anliggender uden at have hørt en Kirkecommission. Dette er for mig en Anerkjendelse af den Grundsætning, at Rigsdagen ikke bør give kirkelige Love, uden at Kirkens Stemme er hørt, og det er en Grundsætning, som jeg er absolut imod. Naar den høitærede Conseilspræsident nu indstaaer for, at han ikke vil optage nogen Collega i sit Ministerium, uden at han vil gaae den samme Vej med Hensyn til denne Sums Anvendelse som den afgaaede Minister, vil jeg spørge, hvor der er nogen som helst Autoritet, som kan give Sikkerhed for, hvorledes Udbytet vil blive af Commissionens Virksomhed? Det er aldeles umuligt. Den høitærede Minister kan ikke give nogen Garanti for, at der ikke fremkommer noget høist Uheldigt og Noget, som Mange af dem, der under visse Forhold vilde stemme for denne Bevilling, umuligt kunne være betryggede for ikke vil komme frem, naar de nu give denne Bevilling, endog uden at man fjender den Mand, der skal udnævne Commissionen. Da den høitærede Minister har gikret, at denne Sag dog egentlig skal have sin Afgjørelse ved 3die Behandling, foreskommer det mig naturligere og rigtigere, at hele Sagen opsættes til 3die Behandling, og at vi idag forkaste de Forslag, som staae paa Listen til Afstemning. Naar vi da ved 3die Behandling paany see en Mand træde frem med dette Forslag, og see, at der i hans Personlighed er en Garanti for, paa hvilken Maade Summen vil blive anvendt, kunne vi forandre vor Beslutning, men det er ikke sagt, at Thinget i denne Henseende samstemmer med den høitærede Conseilspræsident. Det kan være, at han troer at have Garanti i den vedkommende Mand's Personlighed, medens Fleertallet her i Thinget har en anden Anskuelse besangaaende. Sagen staaer, som vi have hørt fra flere Sider, tvivlsom for mange Medlemmer, men denne Tvivl vil jo tildeels være fjernet ved 3die Behandling, naar der da fremtræder en Mand, som foreslaaer Summen paany, og som giver sit Ord paa og Oplysninger om, hvorledes han tænker, at Pengene skulle anvendes. Det er derfor mit Raad til Alle, som ikke i og for sig ønske en Forholdsregel, hvorved det kunde blive tvivlsomt, om